

פרוטוקול מס. 3/5

מישיבת וועדת העבודה

מיום ד', כ"ט בחשוון תשי"ח - 12.11.1958

(בשעה 8.30)

נכחו:

חברי הוועדה: ע. גוברין - היו"ר

ב. אידלסון

י. אלמוגי

ט. ארם

ש. זבנה

י. כהן

י. כץ

ח. למדן

ש. פרלשטיין

ט. קלמר

י. קרגמן

י. דיפתיין

א. שוסטק

מזמנים:

ט. נמיר - שר העבודה

י. אבידר - המנהל הכללי של משרד העבודה

ד. שרי - מנהל המח' ליחסי עבודה

ד. כוכבי - מנהל אגף התעסוקה והקליטה

א. לבנה - יועץ משפטי

מר קליינמן - מטעם משרד העבודה

מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים

חוק ארגון התעסוקה, תשי"ח-1958.

סדר-היום:

פותח את הישיבה.

היו"ר ע. גוברין:

אני מקדם בברכה בשם הוועדה ובשמי את המנהל הכללי החדש של משרד העבודה - מר יוסף אבידר. אנו יודעים כי טחכה לך עבודה קשה מאוד, אבל לדעתנו מעניינת. אנו מאחלים לך הצלחה בעבודה, כי בהצלחת משרד העבודה תלויה לא במעט הצלחת וועדת העבודה. נשמח מאוד לכל שיתוף פעולה מצדך עם וועדת העבודה, העוסקת למעשה כמעט בכל הסוגיות הנוגעות למשרד זה.

אני מודה לכם, אעשה כמיטב יכולתי לתרום, במידה שאוכל לתרום, לקידום

י. אבידר:

הענינים במשרד ולשיתוף פעולה עם הוועדה.

ע.ע.

הי"ר ע. גוברין:

אבקש מאנשי משרד העבודה לקרוא בפני חברי הוועדה את הצווח המתוקן של הפרק החמישי - לשכות פרטיות,

ר. שרי:

בניסוח החדש הוכנסו הערות חברי הוועדה וכן אותם הסעיפים בפרק זה שאושרו בשליטתם ע"י הוועדה ושרק מיקומם שונה לפי הענין.

(קודא את הניסוח החדש של הפרק החמישי)

הפרק החמישי - לשכות פרטיות - אושר

הי"ר ע. גוברין:

אבקש לרשום בפרוטוקול שקיבלנו את סעיף 33 בצווח הבא: "שר העבודה רשאי בתקנות לשנות פיסקות 1-12 לתוספת השניה".

סעיף 33 - אושר.

הי"ר ע. גוברין:

נעבור לתוספת השניה, הויכוח על תוספת זו כבר התקיים, ועל-כן נשמע היום רק הערות קצרות ונצביע.

המבוא לתוספת השניה עבר לסעיף 32 עצמו, והרשימה שנתוספת תיערך כדלקמן:

1. כל עבודה בענף הבניה, לרבות עבודות הריסה ושינוי בנינים, עבודות קרקע בקשר לבניה ועבודות בקשר להתקנת מאור ואספקת מים לבנינים;
2. כל עבודה בענף הבניה ההנדסית לרבות סלילת דרכים, תיקונים והחזקתם.
3. כל עבודה בקשר לייצורם של מצרכים, השמדתם, שינויים, תיקונים, ניקויים או התאמתם למכירה.
4. כל עבודה בקשר לייצור זרם חשמלי והעברתו ממקום למקום ובקשר לאספקת מים ודלק והעברתם ממקום למקום.
5. כל עבודה בקשר לכריית חומרים ומחצבים ולעיבודם, לרבות עבודה במחצבות.
6. כל עבודה בענף התחבורה והתעבורה, לרבות שעינה, פריקה וסבלות.
7. כל עבודה בחקלאות, בגינון, בדיג ובייעור;
8. כל עבודה שלביצועה אינה נדרשת הכשרה מקצועית, להוציא משק בית;
9. שמירה;
10. עבודת נקיון ושירותי בנתי אוכל,

בתי מלון ומקומות שעשועים במובן פקודת השעשועים הציבורית 1935(5).

11. פקידות כללית, מזכירות, הנהלת חשבונות, כתבנות ושירות בתעשייה במסחר ובשירותים.

12. עבודת מכירה או שירות כללי בנתי מסחר."

ש. בבה:
אני מבין שהכוונה היתה למחוק בכל הסעיפים את המלים "עבודת כפיים", אולם ישנם סוגי עבודה, כמו בנייה הנדסית וייצור חשמל, שתוספת המלים "עבודת כפיים" היא הכרחית.

אני מציע להשאיר את סעיף 6 בנוסח הקודם, ולא למחוק את הסיפא.

אני מציע למחוק את סעיף 10. אם הצעה זו לא תתקבל, אציע באופן אלטרנטיבי להשאיר את הסיפא של הסעיף בנוסח הקודם.

הוא הדין בקשר לסעיף 11. אני מבקש להשאיר את המלים: "בלתי מקצועי".

י. קרגמן:
אינני מבין את סעיף 8. האם פירושו שחובת הזיקה ללשכה איננה חלה על עובדים בעלי הכשרה מקצועית? מדוע בסעיף 8 השאירו את המלים: "שלביצוע אינה נדרשת הכשרה מקצועית" ובסעיף 10 מחקו את המלים: "בלתי מקצועי"?

י. ריפתין:
אינני מבין מדוע מוציאים את מקצוע משק-הבית מתחולת החוק. אני חושב כי זוהי ההזדמנות להסדיר בעיות מקצוע זה.

ב. אידלסון:
אנו מוכרחים לפתור את הבעיות הקשורות במקצוע משק הבית, אחרת נשאיר שוב ציבור של נשים ללא כל הגנה. לאחרונה צצו בארץ לשכות פרטיות לזנות באיזטלה של לשכות עבודה פרטיות, ואין כל אפשרות של פיקוח. נוכל לגאול את הנשים מדרך זו גם באמצעות חוק זה. אני מציע שהחוק יחול גם על מקצוע משק הבית, אשר לפרטים, אפשר יהיה להסדירם בתקנות. אם הצעתי זו לא תתקבל, אבקש לרשום לי הסתייגות.

י. ריפתין: אף אני מבקש לרשום לי הסתייגות.

ט. קלמר:
בהתאם להסתייגותי לסעיף 32, אני מבקש למחוק את כל התוספת השניה. אני מציע לקבוע את הכלל שחובת הזיקה חלה על כל המקצועות, ואחר-כך רשאי השר לקבוע את רשימת ענפי העבודה שעליהם לא חלה חובת הזיקה. אם הצעתי זו לא תתקבל, אבקש לרשום לי הסתייגות.

האם החוק איננו חל גם על עובדי הרפואה, על האחיות למשל? אינני מתנגד לכך שיהיה בשירות התעסוקה מדור מיוחד למקצוע זה, אולם אי-אפשר להוציא מתחולת החוק.

אני תוסך בהצעת חברי הכנסת ריפתין ואידלסון בקשר למקצוע משק הבית.

היו"ר ע. גוברין: לשאלתו של חבר-הכנסת קרגמן, הכוונה היתה שהחוק יחול על כל ענפי העבודה שהם נבחינת עבודת כפיים.

בתחילה פרטנו את הענפים השונים, ואחר-כך בא סעיף 8 כסעיף כללי הסוגר כל הדלתות, על-מנת לפנוע את האפשרות שהחוק לא יחול על ענף מסויים שמשום מה לא הוזכר.

י. קרגמן: אני מקבל את ההסבר.

היו"ר ע. גוברין:

הצעת חבר-הכנסת בכה להשאיר את המלים "עבודת כפיים" בסעיף הדין על ענף הבנייה ההנדסית, זוהי הצעה הבאה להרע בצורה חמורה מאוד מהמצב הקיים.

אשר לאחיות, הוועדה קיבלה את הסבריו של שר העבודה, שתהיה הכרה בלשכות האחיות, כשם שתהיה הכרה בלשכות הרופאים, המהנדסים, עורכי הדין וכו'.

אשר להצעת חבר-הכנסת קלמר למחוק את התוספת השניה, שמענו בענין זה הסברים מנציגי משרד העבודה, קיימנו בירורים מקיפים והחלטנו לא לקבל את ההצעה.

נשארה בעיית מקצוע משק הבית.

שר העבודה מ. נמיר:

לפעמים הטוב מאוד הוא השונא המסוכן ביותר של הטוב, אפשר להיזבל את כל החוק הזה ישר לגהינום תוך הכוונות הטובות ביותר, אפשר להפוך אותו לפיסת נייר שלא תהיה שווה הטיחה שאנו משקיעים בו.

חוק זה הוא יחיד במינו על פני כל כדור התבל. זהו פרי מציאות מסויימת שנוצרה בארץ, מציאות חיובית, שאולי ברבות הימים מדינות אחרות ילמדו ממנה משהו תוך התאמה לצרכים שלהן. לחוק מעין זה אורבות כל הסכנות של כשלון, והשכל, המציאות והאחריות מחייבים שבתקופה הראשונה להתקנתו יטפלו בו מתוך זהירות, אחריות, צמצום עצמי ומגבלות עצמיות, מתוך הבלגה מכסימלית בתחום הרצונות הטובים. ברוח זו נערך החוק הזה, ואני חושב שזו הרוח הממלכתית הנכונה. איש אינו יכול לומר שיש ללמוד בענין זה מהזולת או מעצמנו, לא יתכן שכאשר נותנים תוקף של חוק מחייב לדבר הבנוי על יסוד של הסכם הדדי בין הצדדים, שלא נביא בחשבון את הסכנה שהחוק עלול בחלקים גדולים לא להתגשם אם יטילו עליו מעמסה יתר על המידה.

עמדנו בבירורים די ממושכים עם הסתדרות

העובדים, התאחדות בעלי התעשייה והתאחדות האכרים, לגבי הסתדרות העובדים, עוד מעט ויהיה לגמרי מיותר להתיעץ בה אם חברים מוסמכים ואחראיים של אותה הסתדרות היושבים בכנסת לא יתחשבו כלל עם דעתה, לא ברור לי מדוע חייבת הממשלה להתחשב יותר בדעתה של הסתדרות העובדים מאשר בדעתם של חברי אותה הסתדרות, שאמנם אינם כפופים לה בתור חברי כנסת אולם לא יתכן שלא תהיה לה עליהם איזו השראה פוליטית - מוסרית, בודאי, גם ההסתדרות היתה חושבת כי מוטב להטיל את חובת הזיקה ללשכת העבודה על כל ענפי העבודה, ומדי פעם יקבע השר את הענפים שחובת הזיקה איננה חלה עליהם, שכנענו את ההסתדרות שגם אם נגיע פעם לאפשרות של הטלת חובת זיקה ללשכה על כל ענפי העבודה עם קביעת יוצאים מן הכלל, אי-אפשר לקבוע זאת באופן טוטאלי כבר במהלך הראשון, אני סבור שלא צריך לתת כל-כך הרבה סמכויות לשר העבודה בענין זה, אבל גם אסור לעשות את המעשה עצמו, אנחנו צריכים לקדם את החוק הזה באופן הדרגתי, כפי שעשינו זאת לגבי חוק הביטוח הלאומי. גם אז היה רצון להרחיב בבת אחת את תחום הביטוח הלאומי, והנה הגענו תוך זמן קצר ובאופן הדרגתי לביטוח זקנה, ביטוח נפגעי הספר וביטוח עצמאיים, הוכח שדרך זו נריאה יותר ואף משיגה מהר יותר את שאיפות ההרחבה, אני מניח שהמוסד לביטוח לאומי היה מגיע לפשיטת רגל אילו היו מתחילים את הביטוח בהיקף רחב, ואז היו נאלצים לצמצמו, אנו הולכים בשיטה של פירוט הענפים שהחוק חל עליהם, עם אפשרות

להוסיף ענפים ספעים לפעם, והן להוציא ענפים אם יתברר שהלשכה איננה יכולה לספק את העובדים הדרושים. זוהי דרך נכונה יותר מאשר הדבר הטוב מאוד שממליץ עליו חבר-הכנסת קלמר.

אשר למקצוע משק הבית, אני תמה מאוד, ביחוד על החברות המציעות שהחוק יחול על מקצוע זה ורואות בכך הגנה על העובדות במשק בית. אני רואה בזה חתירה ישירה נגד עצם קיומ החוק. אין בעולם משטרה שתוכל לשמור על התחום הזה, שגם עכשיו נמצא בתחום פעולת הלשכה, אך שום חוזה איננו מחייב לקבל עובדות במשק בית רק באמצעות לשכות העבודה. מדובר באלפי מקומות עבודה, במקצוע לא קבוע - כמעט כל עובדת במקצוע זה רואה בו מקצוע ארעי. אם יש איזה מושג מוצדק של אימון אישי, זהו התחום הזה; מכניסים אדם לסף החיים האינטימיים. האם אפשר לחייב באופן חוקי ענף זה בחובת זיקה? אם בהמשך הזמן נגיע למתן אופי פרופסיונלי לענף זה, אפשר יהיה לדון על הטלת חובת זיקה ללשכה. ההתפתחות בעולם היא לגמרי אחרת, אי-אפשר בכלל להשיג עובדות במקצוע זה, העובר למכניזציה. הלשכה איננה יכולה לספק עובדים במקצוע זה, היא איננה יכולה להיות אחראית לאימון האישי, ולדעתי היא גם לא צריכה לרצות בכך. אני רוצה בהצעה זו היגררות אחרי יצר מופרז של השגת שאיפות טובות, אשר תהרוסנה את החוק. אני רואה בהכללת מקצוע משק הבית בחוק, הפקרת החוק ועשייתו לבלתי רציני בעיני כל מי שעוסק בעניני עבודה. אני מאמין שהממשלה לא תוכל לקבל הצעה זו, אני לא אוכל לתת את הסכמתי לכך. אני מבקש מחברי הוועדה שהליכתנו תהיה זהירה, וגם אז היא תקיף עולם ומלואו. אינני יודע מתי נקבל ממשרד האוצר את התקציב הדרוש כדי לספק את מינימום המפקחים שנצטרך להוסיף למחלקת הפיקוח על חוקי עבודה כדי לפקח גם על ביצוע חוק זה. די לנו בטובה שהממשלה מציעה בהצעת חוק זה, היא מלווה הסוסים מוצדקים, ואסור לנו לדרוש מעצמנו ומהזולת יתר על המידה. זה יסכן את עצם קיום החוק.

ש. בבה: אני מוכן לשקול מחדש את הצעתנו להשאיר את המלים "עבודת כפיים" בענף הבנייה

ההנדסית ובייצור חשמל.

הי"ר ע. גוברין: אם הכוונה היא לבטיחות, הרי ישנם חוק המהנדסים וחוק החשמלאות המטפלים בכך, אולם אני מוכן לקיים אחרי הישיבה התייעצות בענין זה עם חברי-הכנסת בבה ופרלשטיין והיועצים המשפטיים.

למעשה, התוספת השניה נתקבלה, פרט לענין מקצוע משק הבית. אני מציע לחזור לענין זה בישיבה הקרובה.

י. ריפתעין: אני מציע לעיונו של השר, לקבוע סעיף נפרד שיאמר, כי לגבי קבלת עובדים במקצוע משק-הבית יפרסם השר תקנות, כלומר, הדבר לא יהיה אוטומטי אבל נפתח פתח לתחיקה מיוחדת.

שר העבודה מ. נמיר: אם אינני טועה, אני יכול מזמן לזמן להוסיף מקצועות לרשימת המקצועות שחובת הזיקה ללשכה חלה עליהם.

ד. שרי: הצעת חבר-הכנסת ריפתין כלולה בחוק:

1. הלשכה תמשיך לתווך באותם המקצועות שחובת הזיקה איננה חלה עליהם, כלומר, הלשכה תמשיך בסידור עובדות במקצוע משק הבית;
2. שום לשכה פרטית למקצוע זה לא תוכל להתקיים אם השר לו יתן לה היתר.

י. כהן: האם סעיף 2 של התוספת השניה איננו עומד בסתירה לסעיף הקובע שחובת הזיקה לא תחול על המקצועות שדרושה בהם השכלה גבוהה?

היו"ר ע. גוברין: אני רוצה לברר שאלה זו עוד פעם עם אנשי המקצוע של משרד העבודה, ואחר-כך אמסור הודעה.

שר העבודה מ. נמיר: החוק מביא בחשבון שישארו אי-אלה מקצועות שהלשכה לא תטפל בהם, כמו רופאים, מהנדסים אחיות וכו', אולם אין זאת אומרת שהם ישארו ללא פיקוח, וזה בגלל כוח הארגון המקצועי שלהם. אין כיום רופא שילך לעבודה באופן בלתי מאורגן, ואין כיום מוסד המזמין רופא שלא באמצעות הסתדרות הרופאים. אף הסתדרות המהנדסים מאורגנת היטב, ואם החוק לא יחול על מהנדסים, אין פירוש הדבר שיהיה קל ביותר להשיג מהנדס באופן חפשי, יזדקקו אז ללשכה אחרת, הסתדרות המהנדסים, שהוראותיה יכולות להיות חמורות ביותר. במידה שיש דאגה לבטחון הנפש, קיימים לשם כך חוקים מיוחדים.

ש. בכה: בקשר לסעיף 32, מה הדין במקרה שנותן עבודה פנה בבקשה לספק לו עובדים והלשכה איננה יכולה לספק לו את העובדים המתאימים?

היו"ר ע. גוברין: ההוראות בענין זה יקבעו בתקנון.

ש. בכה: אבקש שיו"ר הוועדה יציין זאת כאשר יביא את החוק לאישורה של הכנסת.

סעיף 76:

ש. בכה: אם יוטל עונש רק על נותן העבודה המקבל עובדים שלא באמצעות הלשכה, ונשחרר את הפועל מאחריות פלילית, הרי לגבי נותני עבודה קטנים ישנם כל הסיכויים שיעברו חדשים עד שיתפשו בעבירה, ואם לא ייתקלו בהתנגדות מצד העובדים, לפעמים יהיה כדאי להם לקבל עובדים שלא באמצעות הלשכה. על-כן יש להטיל אחריות פלילית לעבירה גם על העובדים, על-מנת שנותני העבודה ייתקלו בהתנגדות מצד העובדים. יש להטיל על העובדים אחריות פלילית גם מטעמים חינוכיים, שהפועל לא יגזול את פרנסתו של פועל אחר.

י. קרגמן: בקבלת עובד שלא באמצעות הלשכה קובע נותן העבודה ולא העובד, ועל-כן צריך להטיל את האחריות הפלילית על נותן העבודה בלבד. על העובדים המקבלים עבודה שלא באמצעות הלשכה יוטלו ענשים חמורים יותר, ענשים בסדרי העבודה, אשר ימצאו את ביטויים בתקנון.

ח. למדן: ללשכה לא תהיינה סנקציות נגד עובדים אשר קיבלו עבודה שלא באמצעותה.

י. קרגמן:

המעבידים הם במספר קטן יותר מהעובדים, הם חייבים לדעת את החוק, הם צריכים להיות האחראיים, ואני מציע להגדיל את הקנס שיוטל עליהם בעד העבדה בניגוד לחוק ל-500 ל"י. אשר לעובדים שיקבלו עבודה בניגוד לחוק, הלשכה תעשה אתם את החשבון.

ח. למדן:

חברי הוועדה המציעים למחוק את הסעיף דואגים לפועל מסכן על חשבון פועלים מסכנים אחרים. השאלה היסודית המתעוררת בפנינו היא: האם נשארתי בידי לשכת העבודה סנקציה לגבי עובדים המפירים את החוק. לי נראה שאין סנקציה כזאת. לאחר שהלשכה הופכת ללשכה ממשלתית, החוק מטיל את הסנקציות ולא מסדר העבודה. מחלק העבודה חדל להיות המחוקק, הוא המבצע. אין לו כל סמכות לשפוט את האיש שנכנס לעבודה שלא באמצעות הלשכה, ולכן כשם שנותן העבודה יובא לדין, צריך להביא גם את העובד לדין, ואי-אפשר לעשות זאת בלי שתהיה סנקציה חוקית נגד עובד כזה. אני בעד סנקציה סמלית, כי בשבילי חשובה האפשרות להביא את העבריין לדין, ואני מציעה לכל אלה הדואגים בכנות לעובדים לא למחוק את הסעיף.

ט. ארם:

אם המדובר בקנס סמלי, אף הפועל איננו מלאך, ולפעמים יהיה לו כדאי לשלם את הקנס ובלבד שיקבל עבודה. עלינו לסמוך על האיגוד המקצועי שכמו בעבר ימשיך גם בעתיד לשמור על עבודה מאורגנת. הרי קיימות סנקציות אחרות לגבי העובד: ראשית, אפשר להורידו מהעבודה; ושנית, ע"כ שהוא מקבל עבודה שלא באמצעות הלשכה, יתכן שהוא מאבד עבודה לזמן מסוים יותר ואולי גם עבודה קבועה שהלשכה הייתה מסדרת בשבילו איזוקא קיבל את העבודה שלא באמצעותה. לכן, אני מצטרף להצעת חבר-הכנסת קרגמן למחוק את הסעיף.

ס. קלמר:

ע"כ שאנו קובעים קנס סמלי לעובד המפיר את החוק, הוא יצטרך להופיע במקרה זה בבית המשפט ועלול להפסיד יום עבודה. משום כך, גם בגלל נימוק זה, הצטרפתי להצעה למחוק את הסעיף.

כל עוד לא הוקמו בתי דין לענייני עבודה, הוצאת צו הפסקת עבודה יכולה להימשך זמן רב, ועל-כן אני מציע לקבוע בתקנות זכות סיוחדת לפקחי עבודה להוריד מהעבודה עובדים בלתי מאורגנים.

טר. שרי:

כבר אמרתי שאפשר להוציא צו-ביניים להפסקת עבודה תוך 24 שעות, כך שאין צורך למסור לפקיד אדמיניסטרטיבי סמכויות של בית-משפט.

המשפט על הפרת החוק יכול להתקיים גם בהעדרו של העובד, אם יהיו בתי דין לענייני עבודה, אני מניח שהם יקיימו ישיבות גם בשעות אחר-הצהרים.

אם נעניק לפקיד אדמיניסטרטיבי זכות להוריד אדם מהעבודה, מה תהיה הסנקציה במקרה שהעובד לא יישמע לו ולא יפטיק את עבודתו.

הוחלט לדחות את ההצעה על סעיף 76

לישיבה הקרובה.

סעיף 45:

ד. שרי:

הנוסח המתוקן של הסעיף הוא כדלקמן:
 "חובת הזיקה ללשכת העבודה, לפי סעיף 32, לא תחול על מעביד שעובדיו שובתים או מושבתים ועל עובדים שובתים או מושבתים. לשכת העבודה לא תשלח עובדים למקום עבודה בו קיימת שביתה או השבתה ולא תשלח עובדים שובתים לעבודה".

מ. קלמר:

הנוסח הזה אינו עונה על שאלתי: האם נדון-עבודה שאינו שובת או מושבת רשאי לקבל עובדים שובתים או מושבתים?

ש. גבה:

ההגיון מחייב לנסח את הסיפא של הסעיף כדלקמן:
 "ולא תשלח עובדים שובתים או מושבתים לעבודה".

היו"ר ע. גוברין:

לדעתי, בזמן שביתה או השבתה פוקע תקפו של החוק.

שר העבודה מ. נמיר:

דוקא סעיף זה נדון בהרחבה בישיבת הממשלה, אשר דנה עם ההסתדרות וסוכם אתה פה-אחד, כי במקרה של סכסוך עבודה פוקעת תקפה של הזיקה ללשכת העבודה והענין נתון למאבק חפשי בין הארגון המקצועי של העובדים לבין המפעל. לפעמים מעוניין הארגון המקצועי שהשובתים או המושבתים יתקבלו לעבודה במפעלים אחרים. הכוונה היא שהארגון המקצועי המגן על השובתים, בלי עזרת הממשלה ובלי התערבות לשכת העבודה, יוכל לסדר בעבודה עובדים שובתים אם ימצא מעבידים המוכנים לסייע לו, ושגם המעבידים יוכלו לסרב להעסיק עובדים אלה אם יש להם הכוח לכך בעזרת התאחדות בעלי תעשיה, הממשלה לא תכפה עליהם להעסיק עובדים אלה. אין חוזרים אז למצב של תוהו ובוהו, חוזרים למצב השורר כיום בארץ. זוהי הכוונה, ואם הניסוח אינו חולם כוונה זו, נצטרך לתקנו.

היו"ר ע. גוברין:

אין חילוקי דעות בקשר לתוכן הסעיף. יש פקפוקים בקשר לניסוח, ואני מבקש מנציגי משרד העבודה לעיין בו מחדש ולתקנו בהתאם לכוונת הוועדה.

סעיף 45 אושר עקרונית. נציגי משרד העבודה נתבקשו להביא ניסוח מתאים.

מ. קלמר:

ביקשתי בישיבה האחרונה לקיים דיון בנוגע ללשכות עבודה לנוער.

ד. טנה:

סעיף 22 בנוסח המתוקן עונה על בעיות לשכות עבודה לנוער. הסעיף אוסר: "מינהלת השירותים תקים, באישור שר העבודה, מדורים בכל לשכות העבודה או בלשכות מסויימות וכן סניפים של לשכות עבודה ומרכזי רישום של דורשי עבודה ושל מקומות עבודה. מדור או סניף לנוער יהיה במקום בפרד".

מ. קלמר:

ארגון נוער פנה אלינו בבקשה להזמין את נציגיו על-מנת לשמוע את השגותיהם לחוק הנדון. אני מבקש להענות לבקשה זו. אם מדובר על מדור, צריך לדבר גם על מועצה וכל המוסדות האחרים. אני מציע לקיים דיון על בעיה זו.

האם התושבים הערביים יהיו חכרי הלשכות
כאזרחים רגילים במדינה, או ששוב יקימו

א. שוטטק:

מדורים מיוחדים?

שר העבודה מ. נמיר:

באופן כללי הוסדרה הנעיה בסעיף האוסר הפליה.
אשר לסידורים טכניים, החוק בכלל עוד לא מטפל
בזה, אינני סבור שאנו יכולים להעמיד את העגלה לפני הסושים, לפני שאדבר
עם נציגי התושבים הערביים. מגמת החוק היא למנוע סידורים מיוחדים
בישובים מעורבים. לגבי הישובים הלא-מעורבים לא קיימת כל בעיה. בפרט,
עכו וח'יפה אין סידורים מיוחדים בשביל התושבים הערביים, אולם ישנם
מקומות, כגון רפלה ודוד, שמחוסרי עבודה מבין התושבים הערביים שעמדו
בתור הלשכה קיבלו מכות ממחוסרי עבודה יהודיים, ועל-כן ביקשו סידורים
מיוחדים והפרשת ימי עבודה בשבילם כדי שלא יעמדו בתור יחד עם התושבים
היהודיים, והסכמנו לסידור זה. אינני מוכן להפוך סידור זה לחוק, אולם
מסוכן גם להתעלם מכך. אין-ספק שמגמת החוק היא לבטל כל סידורים מיוחדים,
אולם צריך להשאיר משהו לשיקול דעת אלה האחראיים לסידורים הארגוניים.

אם חבר-הכנסת שוטטק מבקש שנעניין שוב בבעיה

וניתן תשובה מוטטכת, אעשה זאת בישיבה הקרובה. הצעת-הזרק להסביר את
השיקולים שעמדו לפנינו.

היור"ע. גוברין:

לא נחזור לסעיף 22. חבר-הכנסת קלמר הציע

בשעת הדיון על סעיף זה להקים מדור מיוחד

לנוער והצעתו נתקבלה. אם הוא בינתיים שינה את דעתו, נוכל לרשום לו
הסתייגות.

כן קיימנו בירור סקיף בענין התושבים הערביים

ונתתי אז את ההסבר שנתן היום שר-העבודה, אך מכיון שזהו נושא רגיש,

אני מוכן שבחזור אליו בישיבה הקרובה.

בשבוע הבא נקיים שתי ישיבות: 1. ביום ב'

בשעה 18.30 וביום ד' בשעה 8.30. הכנסתי עוד סעיף לסדר-היום: בעיות

השיכון.